

Dokument ze zasedání

14. 12. 2011

B7-0702/2011 }
B7-0704/2011 }
B7-0707/2011 }
B7-0708/2011 }
B7-0711/2011 }
B7-0713/2011 } RC1

SPOLEČNÝ NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 122 odst. 5 jednacího řádu

a nahrazující návrhy usnesení předložené skupinami:

EFD (B7-0702/2011)
ECR (B7-0704/2011)
S&D (B7-0707/2011)
Verts/ALE (B7-0708/2011)
PPE (B7-0711/2011)
ALDE (B7-0713/2011)

o postavení žen v Afghánistánu a Pákistánu

Elmar Brok, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Mario Mauro, Cristian Dan Preda, Roberta Angelilli, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Monica Luisa Macovei, Elena Băsescu, Sari Essayah, Eija-Riitta Korhola, Zuzana Roithová, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Eduard Kukan, Giovanni La Via, Laima Liucija Andrikienė, Lena Kolarska-Bobińska, Filip Kaczmarek

za skupinu PPE

Véronique De Keyser, Thijs Berman, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Rovana Plumb, Antigoni Papadopoulou, Silvia Costa

za skupinu S&D

Norica Nicolai, Niccolò Rinaldi, Marietje Schaake, Elizabeth Lynne,

RC\887179CS.doc

PE479.401v01-00 }
PE479.403v01-00 }
PE479.406v01-00 }
PE479.407v01-00 }
PE479.410v01-00 }
PE479.412v01-00 } RC1

**Alexandra Thein, Robert Rochefort, Kristiina Ojuland, Marielle De Sarnez,
Louis Michel, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Edward McMillan-Scott, Ramon
Tremosa i Balcells, Sonia Alfano, Frédérique Ries, Izaskun Bilbao
Barandica, Johannes Cornelis van Baalen, Anneli Jäätteenmäki, Graham
Watson**

za skupinu ALDE

**Nicole Kiil-Nielsen, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert, Franziska
Katharina Brantner, Keith Taylor, Rui Tavares, Marije Cornelissen, Ulrike
Lunacek, Jill Evans, Barbara Lochbihler**

za skupinu Verts/ALE

**Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Marina Yannakoudakis, Ryszard
Antoni Legutko, Julie Girling, Tadeusz Cymański, Andrea Češková**

za skupinu ECR

Fiorello Provera, Jaroslav Paška

za skupinu EFD

Usnesení Evropského parlamentu o postavení žen v Afghánistánu a Pákistánu

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o lidských právech a demokracii v Pákistánu, zejména na usnesení ze dne 20. ledna 2011 a 20. května 2010, 12. července, 5. října a 15. listopadu 2007,
- s ohledem na svá předchozí usnesení o Afghánistánu, zejména na usnesení ze dne 24. dubna 2009 o právech žen v Afghánistánu a ze dne 16. prosince 2010 o nové strategii pro Afghánistán,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. prosince 2010 k výroční zprávě o stavu lidských práv ve světě v roce 2009 a politice EU v této oblasti (2010/2202(INI)),
- s ohledem na své usnesení ze dne 26. listopadu 2009 o odstranění násilí páchaného na ženách,
- s ohledem na závěry Rady o svobodě náboženského vyznání nebo přesvědčení přijaté dne 16. listopadu 2009, v nichž Rada zdůrazňuje strategický význam této svobody a boje proti náboženské nesnášenlivosti,
- s ohledem na závěry Rady o netoleranci, diskriminaci a násilí na základě náboženství nebo víry přijaté dne 21. února 2011,
- s ohledem na společné prohlášení EU a Pákistánu ze dne 4. června 2010, v němž obě strany znovu potvrdily své odhodlání společně řešit otázky regionální a celosvětové bezpečnosti, prosazovat dodržování lidských práv a společně pracovat na dalším posílení pakistánské demokratické vlády a institucí,
- s ohledem na závěry Rady o Pákistánu a o Afghánistánu ze dne 18. července 2011 a 14. listopadu 2011,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky EU o návrhu právních předpisů týkajících se azylových domů pro afghánské ženy ze dne 5. prosince 2011, 20. února 2011 a 15. prosince 2010,
- s ohledem na závěry mezinárodní konference konané v Bonnu ze dne 5. prosince 2011,
- s ohledem na článek 18 Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948,
- s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění všech forem diskriminace žen (CEDAW) ze dne 18. prosince 1979 a Deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách ze dne 20. prosince 1993,
- s ohledem na Mezinárodní pakt OSN o občanských a politických právech (ICCPR),

RC\887179CS.doc

PE479.401v01-00 }
PE479.403v01-00 }
PE479.406v01-00 }
PE479.407v01-00 }
PE479.410v01-00 }
PE479.412v01-00 } RC1

- s ohledem na Deklaraci OSN o odstranění všech forem nesnášenlivosti a diskriminace založených na náboženství či víře z roku 1981,
 - s ohledem na rezoluce Rady bezpečnosti OSN č.1325 (2000) a 1820 (2008) o ženách, míru a bezpečnosti a na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č.1888 (2009) o sexuálním násilí páchaném na ženách a dětech v ozbrojených konfliktech, která zdůrazňuje odpovědnost všech států za ukončení beztrestnosti a za trestní stíhání osob odpovědných za zločiny proti lidskosti a válečné zločiny, včetně sexuálního a jiného násilí vůči ženám a dívkám,
 - s ohledem na písemné stanovisko Afghánské ženské sítě ze dne 6. října 2011 coby součást přípravy na konferenci v Bonnu;
 - s ohledem na čl. 122 odst. 5 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že i když jsou situace v Afghánistánu a v Pákistánu odlišné a na sobě vzájemně nezávislé, patří stále fyzické i morální násilí páchané na ženách zejména pak v některých regionech mezi zásadní projevy porušování lidských práv, o nichž jsou z Afghánistánu a Pákistánu podávány zprávy;
 - B. vzhledem k tomu, že ženy a dívky často stále čelí kyselinovým útokům a domácím násilím, obchodu s lidmi, nuceným sňatkům včetně sňatků dětí a prodeji v rámci urovnávání sporů; vzhledem k tomu, že policie, soudy a další představitelé z oblasti soudnictví se málokdy zabývají stížnostmi žen na zneužívání, včetně bití, znásilňování a dalších forem sexuálního násilí, a ty z nich, které se rozhodnou těmto útrapám uniknout, se mohou dostat do vězení;
 - C. vzhledem k tomu, že pachatelé násilí na ženách zůstávají nepotrestáni;
 - D. vzhledem k tomu, že uplatňování některých zákonů, zejména zákonů z oblasti rodinného práva, vede k porušování lidských práv žen;
 - E. vzhledem k tomu, že v srpnu 2009 afghánská vláda přijala zákon o odstranění násilí páchaného na ženách a že 5. září 2011 afghánská rada ministrů přijala právní předpis týkající se azylových domů pro ženy;
 - F. vzhledem k tomu, že co se týče postavení žen v Afghánistánu bylo od roku 2001 dosaženo pokroku v různých oblastech, jako je zdravotnictví, vzdělávání, zastoupení žen v politice na národní a regionální úrovni a v občanské společnosti;
 - G. vzhledem k tomu, že Afghánistán je smluvní stranou několika mezinárodních úmluv, zejména pak Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen, a vzhledem k tomu, že afghánská ústava v článku 22 stanoví, že ženy a muži mají ve vztahu k právu stejná práva a povinnosti;
 - H. vzhledem k tomu, že i když situace afghánských žen stále budí obavy, jelikož úmrtnost matek během těhotenství nebo při porodu i míra kojenecké úmrtnosti v Afghánistánu patří mezi nejvyšší na světě;

- I. vzhledem k tomu, že v některých oblastech Afghánistánu, které jsou pod kontrolou povstaleckých skupin, jsou ženy pod záminkou práva šaría kamenovány k smrti, což dokládá případ ženy a její dcery z Ghazní, který se odehrál dne 12. listopadu 2011;
- J. vzhledem k tomu, že praktika zvaná “baad”, tedy prodej ženy nebo dívky jako odplata za spáchání trestného činu, který může uložit shromáždění kmenových vůdců (jirga), se stále provozuje, přestože je podle článku 517 afghánského trestního zákoníku považována za trestný čin;
- K. vzhledem k tomu, že nadcházející stažení západních ozbrojených sil z Afghánistánu může ohrozit pokrok dosažený v oblasti emancipace žen, jelikož by hnutí Tálibán mohlo znovu převzít kontrolu nad oblastmi, kde ženy svobodně požívají svých nově nabytých práv;
- L. vzhledem k tomu, že v oblastech pod vládní kontrolou mají ženy lepší přístup ke vzdělání, zdravotnictví a pracovním příležitostem, zatímco v oblastech silně ovlivňovaných povstaleckými skupinami ženy čelí zásadní diskriminaci co se týče přístupu ke vzdělání, zdravotnictví a hospodářským i kulturním příležitostem;
- M. vzhledem k tomu, že zejména v některých regionech budí obavy skutečnost, že pákistánské orgány poskytují alarmující nedostatek ochrany před sociální nespravedlností menšinám a ženám, na což poukazují rozsudky jako je rozhodnutí pákistánského nejvyššího soudu ze dne 21. dubna 2011, kterým bylo zproštěno z obžaloby pět ze šesti mužů obviněných z hromadného znásilnění Mukhtar Maiové;
- N. vzhledem k tomu, že v roce 2002 vzbudil případ Mukhtar Maiové pobouření nejen u pákistánské, ale i u celosvětové veřejnosti, protože tato žena byla hromadně znásilněna na příkaz vesnické rady, čímž měl být pomstěn údajný přečin bratra, avšak později u soudů nižší instance úspěšně vznesla obvinění vůči útočníkům, kteří ji napadli;
- O. vzhledem k tomu, že Asijská komise pro lidská práva (AHRC) poukazuje na skutečnost, že v Pákistánu, především pak v provincii Paňdžáb, alarmující měrou narostl počet znásilnění křesťanek, která je mají přimět ke konverzi k islámu a že je známo mnoho případů mladých křesťanských dívek, které byly uneseny, znásilněny a zavražděny;
- P. vzhledem k tomu, že tragický případ Uzmy Ayubové poukazuje na alarmující nedodržování zásad právního státu, jelikož tato žena byla před rokem unesena, držena v zajetí, opakovaně znásilňována několika příslušníky policejních složek, přičemž následně rodinní příslušníci zajatých příslušníků zavraždili bratra Ayubové poté, co tato žena odmítla mimosoudní urovnání sporu;
- Q. vzhledem k tomu, že po vojenském puči roku 1977 bylo v Pákistánu zrušeno základní právo nebýt diskriminován na základě pohlaví, které zaručovala ústava z roku 1973;
- R. vzhledem k tomu, že v Pákistánu byla přijata řada zákonů, včetně nařízení Hudúd a zákona o důkazním řízení porušující postavení a práva žen, které právně kodifikují podřadné postavení žen a v některých přísuzují jejich svědectví poloviční váhu svědectví muže;

- S. vzhledem k tomu, že v Pákistánu je v platnosti řada zákonů diskriminujících ženy, včetně vyhlášky o muslimském rodinném právu, západopakistánský zákon o rodinných soudech, zákon o omezení dětských sňatků, západopakistánský zákon o věnu (zákaz vystavování na odiv) a zákon o věnu a nevěstách (omezení darů);
- T. vzhledem k tomu, že EU znovu potvrdila své odhodlání vybudovat silné a dlouhodobé partnerství s Pákistánem založené na společných zájmech a sdílení hodnot a podporovat pákistánské demokratické instituce, civilní vládu i občanskou společnost;
- U. vzhledem k tomu, že i když je EU připravena ke spolupráci, spoléhá na to, že Pákistán dostojí svým mezinárodním závazkům, zejména pak v oblasti bezpečnosti a lidských práv, což zahrnuje i práva žen;
- V. vzhledem k tomu, že v čl. 3 odst. 5 Smlouvy o Evropské unii se uvádí, že podpora demokracie a dodržování lidských práv a občanských svobod jsou základními zásadami a cíli Evropské unie a tvoří společný základ jejich vztahů se třetími zeměmi; vzhledem k tomu, že obchodní a rozvojová pomoc EU je podmíněna dodržováním lidských práv a práv menšin;
1. vyjadřuje hluboké znepokojení nad postavením žen a dívek a opakovanými zprávami o nelítostném porušování práv žen v Afghánistánu a Pákistánu; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné, aby postavení žen a dívek v těchto zemích byla věnována větší pozornost na mezinárodní úrovni;
 2. naléhavě vyzývá Evropskou komisi, Radu i mezinárodní společenství, aby zásadním způsobem navýšily finanční prostředky věnované úsilí ochránit ženy před znásilňováním, zneužíváním a domácím násilím a aby navrhly praktická opatření na podporu hnutí občanské společnosti zaměřených proti diskriminačním právním předpisům;
 3. trvá na tom, aby všechna jednání o lidských právech zahrnovala práva žen a byla zaměřena zejména na boj a odstranění všech forem diskriminace a násilí páchaného na ženách a dívkách, včetně boje proti veškerým nepřijatelným tradičním zvyklostem a praktikám jako jsou předčasné nebo nucené sňatky, domácí násilí a vraždění žen, a zároveň trvá na tom, aby bylo odmítáno využívání jakýchkoli zvyklostí, tradic nebo náboženských aspektů jakéhokoli druhu s cílem vyhnout se povinnosti vymýtit takovou brutalitu;

Afghánistán

4. projevuje uznání afghánským ženám, jež hrají klíčovou úlohu při rozvoji a růstu národa, je toho názoru, že pokrok, kterého bylo dosaženo v posledních letech v oblasti rovnosti mužů a žen je pro budoucí vývoj země zásadní;
5. vítá pozitivní vývoj, co se týče jmenování žen do vysokých politických a správních funkcí v Afghánistánu, jako například jmenování paní Sarabiové guvernérkou Bamyanu; vyzývá afghánskou vládu, aby vyvíjela úsilí o zvýšení počtu žen vykonávajících veřejné funkce, zejména v regionálních správách;

6. vítá nedávné rozhodnutí prezidenta Karzaje udělit milost ženě známé pod jménem Gulnaz, která je obětí znásilnění a byla uvězněna za cizoložství; vyzývá vládu, aby ukončila postup uvěznění žen, které se snaží vymanit ze vztahů založených na zneužívání a namísto toho zvýšila počet azylových domů pro ženy a děti v zemi, a naléhavě vyzývá EU, aby zajistila stálou podporu takovýchto zařízení;
7. je si vědom, že od pádu režimu hnutí Tálibán bylo v Afghánistánu dosaženo značného pokroku, co se týče postavení žen; bere na vědomí rostoucí obavy z možného zhoršení životních podmínek a práv žen v Afghánistánu po odchodu spojeneckých jednotek plánovaném na rok 2014;
8. zdůrazňuje skutečnost, že míra úmrtnosti matek v Afghánistánu je stále jednou z nejvyšších na světě; zdůrazňuje však pozitivní trend vyplývající z nejnovějšího průzkumu úmrtnosti v Afghánistánu (za rok 2010), který provedlo afghánské ministerstvo zdravotnictví a který byl financován a podpořen řadou mezinárodních organizací, podle něhož se míra úmrtnosti matek v Afghánistánu snížila na méně než 500 případů úmrtí na 100 000 narozených; vyzývá Evropskou komisi, členské státy, mezinárodní partnery a nevládní organizace, aby při provádění projektů v Afghánistánu i nadále věnovaly pozornost zdraví matek a dětí;
9. vítá opakované závazky Afghánistánu, které stanoví závěry druhé konference v Bonnu, že bude pokračovat v budování stabilní, demokratické společnosti, založené na zásadách právního státu, kde jsou lidská práva a základní svobody občanů, včetně rovnosti mužů a žen, zaručena ústavou, a rovněž dostojí svým závazkům v oblasti lidských práv; stejně tak vítá závazky mezinárodního společenství, že budou vývoj Afghánistánu tímto směrem podporovat;
10. vyzývá afghánský parlament a afghánské ministerstvo spravedlnosti ke zrušení veškerých právních předpisů, které vedou k diskriminaci žen nebo obsahují její prvky, a tím porušují mezinárodní úmluvy podepsané Afghánistánem;
11. věří, že závazky ohledně lidských práv a jejich dodržování, zejména práva žen, jsou pro demokratický vývoj v Afghánistánu klíčové;
12. je hluboce znepokojen skutečností, že navzdory pokroku se afghánské ženy a dívky stále stávají obětmi domácího násilí, obchodu s lidmi, nucených sňatků, včetně sňatků dětí a prodeje v rámci urovnávání sporů; naléhavě žádá afghánské orgány, aby zajistily, že policie, soudy a další představitelé z oblasti soudnictví se budou zabývat stížnostmi žen na zneužívání, včetně bití, znásilňování a dalších forem sexuálního násilí;
13. je znepokojen zejména tím, že v oblastech, které jsou v područí Tálibánu nebo jiných povstaleckých skupin, budou ženy v případě obvinění z porušení represivního sociálního kodexu Tálibánu i nadále čelit trestu ukamenování nebo fyzickému znetvoření;
14. uznává, že zásada rovnosti žen a mužů byla zakotvena v nové afghánské ústavě; vyzývá k přezkumu právních předpisů týkajících se občanskoprávního postavení šíitských žen v Afghánistánu, který je i přes některé změny v rozporu se zásadami Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, s Úmluvou o odstranění všech forem diskriminace žen

a Úmluvou o právech dítěte;

15. opakuje, že podpora obnovy Afghánistánu ze strany Evropské unie a jejích členských států musí zahrnovat konkrétní opatření k odstranění diskriminace žen v zájmu posílení dodržování lidských práv a právního státu;
16. vyzývá afghánské orgány, aby vymýtily nehumánní praktiku „baad“ a neodkladně přijaly opatření pro plné uplatňování právních předpisů z roku 2009, které pachatelům ukládají tresty až do výše deseti let;
17. vyzývá afghánskou vládu, aby v zájmu vyšší ochrany práv žen a odstranění diskriminačních podmínek změnil stávající právní předpisy a trestní zákoník; zdůrazňuje, že mírová jednání nesmí za žádných okolností vést ke ztrátě práv, jež ženy v posledních letech získaly;
18. trvá na tom, že při řešení konfliktů doma i ve společnosti by neměl být opomenut zásadní přínos žen, a že by měl být zásadně zvýšen počet míst přidělených ženám ve Vysoké radě pro mír a v regionálních radách pro mír;

Pákistán

19. vyjadřuje hluboké znepokojení nad manipulací soudních procesů proti Asie Bibiové, Mukhtar Maiové a Uzmě Ayubové, které by mohly narušit důvěru v pákistánský soudní systém a povzbudit ty, kteří se snaží porušovat práva žen a jiných ohrožených skupin;
20. naléhavě žádá pákistánskou vládu, aby zavedla mechanismus, který by místním a regionálním správám umožnil monitorovat řízení neformálních vesnických a kmenových rad a zasáhnout v případě, že překročí své pravomoci;
21. vyzývá pákistánskou vládu, aby znovu zavedla základní práva zakotvená v ústavě z roku 1973, včetně práva nebýt diskriminován na základě pohlaví;
22. naléhavě žádá vládu, aby provedla přezkum právních předpisů týkajících se práv žen, které byly zavedeny po vojenském puči, zejména nařízení „Hudúd“ a zákon o důkazním řízení, jež porušují status a práva žen tím, že kodifikují podřadné postavení žen;
23. vítá skutečnost, že Národní shromáždění nedávno zavedlo zákon, kterým se Národní komise pro postavení žen mění v nezávislý orgán pro zplnomocnění žen a vymýcení všech forem jejich diskriminace, a podporuje úsilí, aby do tohoto zákona byla začleněna pasáž o založení Národní komise pro lidská práva;
24. vřele vítá nedávné schválení dvou klíčových zákonů na ochranu žen jak Senátem, tak Národním shromážděním, a to zákon týkající se trestných činů spáchaných kyselinou, zákon o prevenci zločinů spáchaných kyselinou z roku 2010 a zákon o prevenci praktik zaměřených proti ženám (změna trestního práva) z roku 2008 a uvítal by zřízení zaváděcí komise pro dohled nad rychlým zaváděním těchto zákonů.

25. považuje nicméně za politováníhodné, že senátem neprošel zákon o domácím násilí, ačkoliv byl v roce 2009 schválen Národním shromážděním; věří, že je nutné a v duchu nedávno schválených právních předpisů na podporu žen, aby byl znovu zaveden a neprodleně přijat zákon pro boj proti domácímu násilí;
26. vyzývá vládu, aby zrevidovala řadu dalších diskriminačních zákonů zaměřených vůči ženám, a to vyhlášku o muslimském rodinném právu, západopákistánský zákon o rodinných soudech, zákon o omezení dětských sňatků, západopákistánský zákon o věnu (zákaz vystavování na odiv) a zákon o věnu a nevěstách (omezení darů), nařízení „hudúd“, zákon o státním občanství z roku 1951 a zákon o důkazním řízení z roku 1984;
27. opakovaně vyzývá vládu Pákistánu, aby zásadně revidovala zákony týkající se rouhání a jejich stávající uplatňování, mimo jiné pak oddíl 295 C trestního zákoníku, který ukládá povinný trest smrti každému, kdo je shledán vinným z rouhání, a aby mezitím provedla již navržené změny;
28. naléhavě vyzývá vládu, aby soudně stíhala ty, kteří podněcují k násilí, zejména ty, kteří k němu vybízejí a v některých případech nabízejí odměnu za smrt jednotlivců a skupin, se kterými nesouhlasí, a aby učinila další opatření k usnadnění diskuse na toto téma;
29. naléhavě vyzývá pákistánské orgány, aby podnikly rozhodující kroky k odstranění tzv. „vražd ze cti“; konstatuje, že pákistánský právní systém musí trestat ty, kteří byli shledáni vinnými z takových činů;
30. vyzývá Komisi a Radu, aby navrhly a zavedly vzdělávací programy věnované zvyšování gramotnosti a vzdělanosti žen v Pákistánu;
31. vyzývá příslušné evropské orgány, aby do svého politického dialogu s Pákistánem začlenily otázku náboženské tolerance ve společnosti, neboť se jedná o věc ústředního významu pro dlouhodobý boj proti náboženskému extremismu;
32. naléhavě vyzývá příslušné orgány EU, aby trvaly na tom, aby pákistánská vláda prosazovala doložku o demokracii a lidských právech zakotvenou v dohodě o spolupráci mezi Evropskou unií a Pákistánskou islámskou republikou; opakovaně vyzývá Evropskou službu pro vnější činnost, aby předložila zprávu o provádění dohody o spolupráci a doložky o demokracii a lidských právech;
33. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Evropské službě pro vnější činnost, místopředsedkyni Evropské komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států a vládám a parlamentům Afghánistánu a Pákistánu.